EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 2.5.2018
COM(2018) 328 final

2018/0133 (NLE)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Účelem tohoto návrhu je změnou nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89[1] výrazně zjednodušit aspekty vlastních zdrojů z daně z přidané hodnoty: návrh se zaměřuje na dodávky, na které se uplatňuje základní sazba (takže vážená průměrná sazba nebude potřeba), přičemž počet oprav je omezen na absolutní minimum a finanční náhrady byly zrušeny. Kromě toho se navrhuje společný procentuální podíl vycházející z nejnovějších fiskálních údajů členského státu.

Tento návrh je nedílnou součástí reformy systému vlastních zdrojů uvedené v návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie[2]. Tato reforma navazuje na doporučení navržená Skupinou na vysoké úrovni pro vlastní zdroje, která zveřejnila svou závěrečnou zprávu v prosinci 2016[3].

Návrh vychází z předchozích zkušeností se správou vlastních zdrojů a jeho cílem je zjednodušit výpočet výše vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty. Také racionalizuje praktická opatření. To je podrobněji vysvětleno v oddíle 5 níže.

S ohledem na povahu vlastních zdrojů závisí jejich řízení na správném uplatňování dalších politik Unie, zejména v oblasti vnitřního trhu a zdanění.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Právním základem navrhovaného nařízení je čl. 322 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie. Ustanovení čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom[4] a čl. 6 odst. 3 navrhovaného rozhodnutí o vlastních zdrojích uvádějí, že členské státy poskytují Komisi zdroje „v souladu s předpisy“ přijatými podle čl. 322 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie. Kromě toho, jelikož toto nařízení mění stávající nařízení, je vhodné použít stejný druh nástroje.

Kvůli povaze rozpočtu Unie a vlastních zdrojů, které tvoří jeho příjmy, musí být systém vlastních zdrojů a jejich poskytování řízeny z celounijní perspektivy a toho nemohou dosáhnout jednotlivé členské státy.

Toto navrhované nařízení doplňuje již existující předpisy o „poskytování zdrojů“, zejména nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014[5].

Je v zájmu Unie a jejích členských států zajistit, aby systém vlastních zdrojů dobře fungoval, a navrhované nařízení je koncipováno tak, aby usnadňovalo spolupráci mezi nimi.

---

1 Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 ze dne 29. května 1989 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 155, 7.6.1989, s. 9).

2 COM(2018) 325 final ze dne 2. května 2018.

3 Budoucí financování EU. Závěrečná zpráva a doporučení Skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje, prosinec 2016.

4 Rozhodnutí Rady ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie (2014/335/EU, Euratom) (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 105).

5 Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tento návrh je součástí legislativního balíčku týkajícího se vlastních zdrojů na období 2021–2027. V zájmu zjednodušení vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty by stávající nařízení o vlastních zdrojích z daně z přidané hodnoty mělo být změněno.

Důvodová zpráva k návrhu nového rozhodnutí o vlastních zdrojích poskytuje více informací o nedávných zprávách a dokumentech analyzujících nutnost reformovat systém vlastních zdrojů.

Tento návrh nesouvisí s Programem pro účelnost a účinnost právních předpisů. Je zaměřen na členské státy, nikoli na mikropodniky či malé a střední podniky nebo jiné zúčastněné strany. Je v zásadě bez dopadu na konkurenceschopnost jednotlivých odvětví v Unii a mezinárodní obchod. Návrh nemá žádné důsledky z hlediska ochrany základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Rozpočtové důsledky tohoto návrhu a legislativního balíčku týkajícího se vlastních zdrojů jsou podrobně obsaženy v legislativním finančním výkazu připojeném k návrhu nařízení o poskytování nových vlastních zdrojů[6]. Reformovaný systém vlastních zdrojů včetně reformovaného systému daně z přidané hodnoty může být uplatňován při stejné úrovni správních prostředků a personálních zdrojů, jakou má současný systém.

5. DALŠÍ PRVKY

Používání tohoto nařízení bude (a v současnosti již je) pravidelně projednáváno v Poradním výboru pro vlastní zdroje.

Návrh Komise je možné shrnout takto:

Ustanovení čl. 1 odst. 1 návrhu ruší předchozí členění nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 do šesti hlav.

Ustanovení čl. 1 odst. 2 návrhu mění článek 1 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 takto:

– článek 1 je aktualizován tak, aby zohlednil skutečnost, že vlastní zdroj z daně z přidané hodnoty má být zaměřen na dodávky na konečnou spotřebu, na které se uplatňuje základní sazba. Odkazuje rovněž na jednotnou sazbu uvedenou v navrhovaném novém rozhodnutí o vlastních zdrojích. Základní sazba daně z přidané hodnoty by měla být chápána jako sazba daně z přidané hodnoty uvedená v článku 96 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty[7].

Ustanovení čl. 1 odst. 3 návrhu ruší článek 2 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89.

– Normativní část byla přesunuta do článku 3, zatímco ustanovení nenormativní povahy stanovící rámec jsou nyní obsažena v bodech odůvodnění.

Ustanovení čl. 1 odst. 4 návrhu nahrazuje články 3 a 4 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 takto:

[6] COM(2018) 326 final ze dne 2. května 2018.

[7] Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

– čl. 3 odst. 1: k poskytnutí nesporného a spolehlivého zdroje údajů má být základ vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou odvozen od celkových čistých příjmů z daně z přidané hodnoty vybraných za kalendářní rok v každém členském státě, opravených v případě zvláštních územních záležitostí uvedených ve směrnice o dani z přidané hodnoty,

– čl. 3 odst. 2: k získání dodávek na konečnou spotřebu, na které se uplatňuje základní sazba, se upravený čistý příjem vynásobí společným unijním podílem,

– čl. 3 odst. 3: vzhledem k tomu, že členské státy uplatňují různé základní sazby, nelze pro uplatnění jednotné sazby použít příjmy. Dodávky na konečnou spotřebu, na které se uplatňuje základní sazba, by se proto měly vydělit základní sazbou členského státu, aby se místo toho získal základ daně z přidané hodnoty se základní sazbou,

– čl. 3 odst. 4: k získání vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou, který plyne do rozpočtu EU, se na základ daně z přidané hodnoty se základní sazbou uplatní jednotná sazba,

– čl. 3 odst. 5: v případech, kdy členský stát porušuje směrnici o dani z přidané hodnoty, by se měly vybrané čisté příjmy z daně z přidané hodnoty opravit tak, aby se zajistilo rovné zacházení mezi členskými státy,

– článek 4: pokud se členský stát řádnými postupy rozhodne změnit svou základní sazbu daně z přidané hodnoty, článek 4 stanoví standardizovanou metodou pro zohlednění této změny. Tato metoda bere v potaz sazbu před změnou a po ní.

Ustanovení čl. 1 odst. 5 návrhu ruší články 5 a 6 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89:

– články 5 a 6 se zrušují, neboť návrh stanoví minimální využití oprav a nestanoví žádné náhrady.

Ustanovení čl. 1 odst. 6 návrhu mění článek 7 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 takto:

– článek 7 zůstává v zásadě beze změny. Na začátku odstavce 1 se slovo „před“ nahrazuje slovem „do“. V odstavci 2 jsou obsaženy následné změny v souvislosti se zrušením článků 5 a 6 a přesunem článku 11 do čl. 4 odst. 7 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 20xx/xxxx.

Ustanovení čl. 1 odst. 7 návrhu ruší článek 8 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89:

– článek 8 zůstává v podstatě beze změny. Nahrazuje se odkaz na „základ zdrojů z DPH“ „základem zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou“.

Ustanovení čl. 1 odst. 8 návrhu ruší článek 10 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89:

– článek 10 zůstává v podstatě beze změn, ale je pozměněn, aby odrážel oblast působnosti tohoto návrhu. Odkaz na články 5 a 6 byl zrušen, neboť se navrhuje, aby byly zrušeny náhrady a některé opravy. Za účelem zjednodušení postupů byl čl. 10 odst. 2 změněn z „Komise prošetří [...]“ na „Komise může přijmout [...]“.

Ustanovení čl. 1 odst. 9 návrhu mění článek 11 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89:

– článek 11: ustanovení čl. 11 odst. 1 se přesouvá do čl. 4 odst. 7 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 20xx/xxxx. Přesunuté znění zůstává v zásadě beze změn, ale bylo upraveno s ohledem na skutečnost, že vážená průměrná sazba není součástí tohoto návrhu. Čl. 11 odst. 3 byl přeformulován tak, aby odrážel přesun kontrolních ustanovení do nařízení Rady (EU, Euratom) č. 20xx/xxxx.

Ustanovení čl. 1 odst. 10 návrhu mění článek 12 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89:

– článek 12 zůstává v podstatě beze změn, ale je pozměněn, aby odrážel oblast působnosti návrhu. Členské státy jsou povinny poskytnout informace o výběru daně z přidané hodnoty obecnějším způsobem a pouze o příslušných změnách ve správních postupech a řízeních při výběru daně z přidané hodnoty. Lhůta pro podávání zpráv pro Komisi byla rovněž uvedena do souladu se lhůtami stanovenými v jiných nařízeních a směrnicích týkajících se daní. K posouzení účinnosti postupů pro výběr daně z přidané hodnoty je vhodnější podávat zprávu o zdokonaleních, kterých členské státy při výběru daně z přidané hodnoty dosáhly, než o postupech samotných. Znění bylo odpovídajícím způsobem pozměněno.

Ustanovení čl. 1 odst. 11 návrhu ruší článek 13 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89:

– článek 13: tento článek se mění tak, aby odrážel oblast působnosti návrhu. Toho je dosaženo tím, že se odstranily odkazy na „povolení“.

Článek 2 návrhu se zabývá vstupem v platnost, použitelností a zpětnou účinností nařízení a jeho dopadem na režim vlastních zdrojů z daně z přidané hodnoty.

Toto nařízení by mělo vstoupit v platnost ve stejnou dobu jako nové rozhodnutí o vlastních zdrojích. Nový režim vlastních zdrojů z daně z přidané hodnoty se má použít zpětně od začátku období, tj. od 1. ledna 2021, takže opravy výkazů vypracovaných před tímto datem se bude řídit pravidly platnými v té době.

Poslední změnou je obecná terminologická změna ze „zdrojů z DPH“ na „vlastní zdroje z daně z přidané hodnoty“.

2018/0133 (NLE)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 322 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[8],

s ohledem na stanovisko Evropského účetního dvora[9],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vlastní zdroj Unie z podílu z daně z přidané hodnoty podle čl. 2 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 20xx/xxxx/EU, Euratom[10] (dále jen „vlastní zdroj z daně z přidané hodnoty se základní sazbou“) by měl být Unii poskytnut za co nejlepších podmínek. Pro členské státy by tedy měla být stanovena pravidla týkající se poskytování tohoto zdroje do rozpočtu Unie.

(2) V zájmu jednoduchosti a transparentnosti a s cílem snížit správní zátěž by se vlastní zdroj z daně z přidané hodnoty se základní sazbou měl vypočítat na základě společného unijního podílu z plnění zatížených základní sazbou. Tento podíl by měl představovat průměr nejnižších podílů z dodávek na konečnou spotřebu, na které se uplatňuje základní sazba, v členských státech za období pěti let, který se vypočítal s použitím národních účtů a fiskálních údajů schválených Poradním výborem pro vlastní zdroje.

(3) Mechanismy pro výpočet základu vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou by se měly určit jednotně ze skutečně vybraných příjmů za každý kalendářní rok, a to jakožto jediná konečná metoda pro stanovení základu vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou.

(4) Nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Z důvodů jednotnosti by toto nařízení mělo vstoupit v platnost ve stejný den jako rozhodnutí 20xx/xxxx/EU, Euratom a mělo by se použít ode dne 1. ledna 2021. Změny nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 by se však neměly vztahovat na opravu výkazů základu vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty pro rozpočtové roky před rokem 2021,

---

8 Úř. věst. C […], […], s. […].
9 Úř. věst. C […], […], s. […].
10 Úř. věst. L […], […], s. […].

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 se mění takto:

1) Toto členění a hlavy se zrušují:

   a) „Hlava I. Obecná ustanovení“;

   b) „Hlava II Oblast působnosti“;

   c) „Hlava III „Metoda výpočtu“;

   d) „Hlava IV Ustanovení o účetnictví a poskytování vlastních zdrojů“;

   e) „Hlava V Ustanovení týkající se kontroly“;

   f) „Hlava VI Závěrečná ustanovení“.

2) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Vlastní zdroj z daně z přidané hodnoty se základní sazbou se vypočte uplatněním jednotné sazby stanovené v souladu s rozhodnutím Rady 20xx/xxxx/EU* na základ vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou v souladu s tímto nařízením.

Základní sazba daně z přidané hodnoty je sazba daně z přidané hodnoty uvedená v článku 96 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty**.

---

* Rozhodnutí Rady 20xx/xxxx/EU, Euratom [DATUM] o systému vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L […], […], s. […]).

** Směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).“

3) Článek 2 se zrušuje.

4) Články 3 a 4 se nahrazují tímto:

„Článek 3

1. Pro určitý kalendářní rok vypočte každý členský stát základ vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou z celkových čistých příjmů z daně z přidané hodnoty vybraných tímto členským státem ze zdanitelných plnění uvedených v článku 2 směrnice 2006/112/ES během tohoto kalendářního roku. Tato částka se opraví s ohledem na tyto částky:

   a) všechny částky, na něž by se pro účely vlastního zdroje mělo pohlížet jako na plnění, jejichž původ nebo místo určení je v členském státě, třebaže vznikly na území nebo byly určeny pro území podle článku 6 směrnice 2006/112/ES;

   b) všechny částky pocházející z některého místa uvedeného v článku 7 směrnice 2006/112/ES, pokud členské státy mohou prokázat, že příjem byl do tohoto místa převeden.

2. Částka získaná v souladu s odstavcem 1 se vynásobí 45 %.

3. Částka získaná v souladu s odstavcem 2 se vydělí základní sazbou daně z přidané hodnoty platné v dotčeném členském státě podle směrnice 2006/112/ES v roce, v němž byly vybrány příjmy z daně z přidané hodnoty.

4. K získání vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou, který se poskytne do rozpočtu Unie, se částka získaná v souladu s odstavcem 3 vynásobí jednotnou sazbou uvedenou v čl. 1 odst. 1 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 20xx/xxxx *.

5. Pokud dojde k porušení směrnice 2006/112/ES a v důsledku toho se unijní vlastní zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou sníží, má Unie v souladu s článkem 12 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014** nárok na získání celé částky dotyčných vlastních zdrojů navýšené o úroky z prodlení.

Článek 4

1. Vlastní zdroj z daně z přidané hodnoty se základní sazbou se vypočítá na základě kalendářních let.

2. Pokud členský stát zavede změnu základní sazby daně z přidané hodnoty, revidovaná sazba se použije od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž nová základní sazba nabyla účinnosti. Pro účely výpočtu podle čl. 3 odst. 3 se z těchto dvou sazeb vypočítá poměrný díl.

* Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 20xx/xxxx of [DATUM], kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L […], […], s. […]).

** Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).“

5) Články 5 a 6 se zrušují.

6) V článku 7 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Členské státy zašlou Komisi do 31. července výkaz celkové výše základu vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou pro předchozí kalendářní rok vypočtený podle článku 3, na který má být uplatněna sazba uvedená v článku 1.

2. Tento výkaz obsahuje všechny údaje použité ke stanovení základu, které jsou požadovány pro kontroly podle čl. 4 odst. 7 nařízení (EU, Euratom) č. 20xx/xxxx.“

7) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Členské státy zašlou Komisi do 15. dubna každého roku odhad základu vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty se základní sazbou pro následující rozpočtový rok.“

8) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Členské státy uvědomí Komisi do 30. dubna každého rozpočtového roku o řešeních a souvisejících změnách, které navrhují přijmout ke stanovení výše podle čl. 3 odst. 1. V navrhovaném řešení případně označí povahu údajů, které považují za vhodné, a odhad hodnoty základu pro každou z těchto oprav.

Do 31. května předá Komise ostatním členským státům informace uvedené v prvním pododstavci, které obdrží od jednotlivých členských států.

2. Komise může přijmout prováděcí akty týkající se řešení navržených členskými státy v souladu s odstavcem 1. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s poradním postupem podle čl. 13 odst. 2.“

9) Článek 11 se mění takto:

a) odstavec 1 se zrušuje;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Po kontrolách uvedených v čl. 4 odst. 7 nařízení (EU, Euratom) 20xx/xxxx se opraví roční výkaz pro daný rozpočtový rok, jak je uvedeno v článku 9.“

10) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

1. Členské státy poskytnou Komisi informace o všech relevantních změnách ve svých správních postupech a řízeních, které používají pro výběr daně z přidané hodnoty.

2. Komise posoudí společně s příslušným členským státem, zda lze uvažovat o zdokonalení těchto postupů a řízení z hlediska zvýšení jejich účinnosti.

3. Komise každých pět let vypracuje zprávu o opatřeních přijatých členskými státy a pokroku, který dosáhly, při výběru daně z přidané hodnoty a o všech navrhovaných zdokonaleních.

Komise předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě poprvé do 31. prosince 2023.“

11) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

1. Komisi je nápomocen Poradní výbor pro vlastní zdroje zřízený článkem 9 nařízení (EU, Euratom) č. 20xx/xxxx. Výborem se rozumí výbor ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011*.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vstupu rozhodnutí 20xx/xxxx/EU, Euratom v platnost.

Použije se ode dne 1. ledna 2021.

Článek 1 se však nepoužije na opravu výkazů základu vlastního zdroje z daně z přidané hodnoty za rozpočtové roky před rokem 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně